Da den første regering efter Systemskiftet var dannet blev dens to ledende personligheder - Deuntzer og I.C. Christensen - bedt om hver at skrive den sætning, som de ønskede skulle stå som symbolet på det politiske skifte. Deuntzer skrev: "Ærlighed er den bedste politik".
I.C. Christensen skrev: "Den nye tid er tillidens".
Venstre og Firkløverregeringen har gjort disse ord til sine.
Vi har ærligt lagt problemerne frem og vi har ærligt fortalt, hvad der kræves af indsats for at få dem løst.
Dette budskab er blevet modtaget med tillid og denne tillid breder sig nu som ringe i vandet.
Denne holdning er mere end noget andet forklaringen på de enestående resultater, der er opnået siden regeringens
dannelse for et år siden.
Jeg tror heller ikke, at jeg går nogen for nær, når jeg i dag vil hævde, at det ikke mindst er Venstre, der på denne måde har sat sit præg på regeringens arbejde.
Vi har aldrig troet på de nemme løsninger, men vi har altid stolet på befolkningens sunde dømmekraft og vilje til
at trække med, når det var nødvendigt, og når den kunne se et
formål hermed.
Der er vi nu.
Derfor er vi i dag - et år senere - nået så vidt, at vi kan begynde at kende Danmark igen.
Danmarks omdømme i verden omkring os er under hurtig forbedring.
Vor økonomi er under genrejsning.
Priserne er bragt i ro. Betalingsbalancens underskud er hurtigt for nedadgående.
Underskuddet på statens finanser er faldende for første gang i ni år. Renten er faldet med en trediedel. Investeringerne er på vej op. Arbejdsløsheden er ved at toppe.
Omstilling og modernisering er under forberedelse både i den private og den offentlige sektor.
Det har igen en mening for den enkelte at interessere sig for fremtiden. Det kan nu betale sig at investere. Det kan betale sig at købe eller bygge eget hus. Det har et formål at dygtiggøre sig.
Og det er sket uden fald i levestandarden, I modsætning til, hvad regeringens

modstandere så gerne vil hævde, er
den enkelte danskers hverdag blevet lettere også i økonomisk henseende.
Lønmodtagernes realløn er for første gang i tre år ophørt med at falde og stiger i stedet.
Pensionisternes realindkomst stiger hurtigere end i mange år. Og de selvstændiges indtjening vil både i år og næste år blive forbedret.
Der er samtidig gennemført en førtidspensionsreform og en stor indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.
Disse kendsgerninger tilbageviser klart de myter vore modstandere søger at udbrede om regeringens politik.
Vi ser det ikke som vor opgave at fordele fattigdommen; at invalidere velfærdssamfundet eller organisere en økonomisk nedtur. Vores mål er tværtimod at genskabe grundlaget for den danske velfærd gennem de nødvendige reformer og forandringer. Og vi er godt på vej.
Vi vil sætte det danske samfund i gang og give det en liberal profil. Efter en årrække med stagnation, tilbagegang og rådvildhed har Danmark behov for igen at sætte sig nogle klare mål.
Vi forkaster tanken om, at vi i resten af århundredet skal være bundet til arbejdsløshed, underskud og stagnerende levestandard. Vi tror på, at Danmark kan være sin egen lykkes smed. Vi vil gøre brug af den iderigdom og dygtighed, der
findes i vort land, og vi vil modernisere vort samfund på alle leder og kanter.
Det er denne vilje til at forandre og forny som i de kommende år skal være regeringens eksistensberettigelse, som den har været det i året, der gik.
I disse bestræbelser skal vi til stadighed huske, at formålet med det hele er at skabe en bedre tilværelse for den enkelte dansker. For den enkelte familie. Og for det fællesskab, som betyder, at vi er et folk med fælles værdier.
De nødvendige forandringer er ikke et mål i sig selv men det middel, som skal føre os frem til målet. Omsorgen for betalingsbalancen, statsfinanserne, inflationstempoet og beskæftigelsesstatistikken kan ikke fylde det enkelte menneskes tilværelse. Det kan ikke engang fylde en finansministers tilværelse. Det kan derimod resultaterne af den rigtige politik.
Hvad vi dybest set sætter os som mål i disse år er derfor at gengive unge mennesker

troen på, at de har en meningsfyldt fremtid, at gengive familierne den nødvendige tryghed, at genoprette arbejdsglæden og arbejdslysten både hos lønmodtagere og selvstændige, og at skabe bedre rammer for menneskelig, folkelig og kulturel udfoldelse.

i Den politik, der på afstand eller set fra Christiansborg handler om de tunge økonomiske begreber, er således andet og mere. Den skal føres af sociale, kulturelle og folkelige grunde.

Den drejer sig kun på overfladen om penge. I virkeligheden gælder den menneskets muligheder for at leve i frihed og med frihed til at vælge mellem tilværelsens muligheder.

Den gælder menneskets muligheder for at leve i tryghed.

Og den gælder menneskets muligheder for at leve i et fællesskab.

Hvad er Venstres ønsker til regeringssamarbejdets andet år i lyset af disse mål.

Det kan siges kort.

Vi ønsker at holde fast ved de betydelige resultater, der er nået. Vi må ikke falde for den kendte fristelse til at slappe af.

Derfor skal vi fortsætte med den ansvarlige indkomstpolitik og den ansvarlige finanspolitik. Det er nøglen til fortsat forbedring af konkurrenceevnen, fortsat rentefald og bedre beskæftigelse.

Vi ønsker en modernisering af erhvervspolitikken, så erhvervsstøtten i stadig stigende omfang kanaliseres til investeringer i ny teknologi, produktudvikling og markedsføring af nye produkter.

Vi ønsker, at der sker en forstærket indsats på alle niveauer af vort uddannelsessystem. Kvaliteten og bredden i vore uddannelser må forbedres, hvis vi skal være i stand til at udnytte de muligheder, der ligger i den ny teknologi og i behovet for at modernisere vort samfund.

Vi ønsker en styrkelse af både lønmodtagernes og de selvstændiges opsparings- og investeringsmuligheder. Vort erhvervsliv har brug for mere ansvarlig kapital, hvis det skal kunne udnytte de muligheder for investering, beskæftigelse og eksport, som skabes af den almindelige økonomiske politik. Vort samfund har brug for, at det gamle skel mellem lønmodtagere og selvstændige nedbrydes og erstattes af de fælles interesser.

Vi ønsker en reform af vort skattesystem. Det er uoverskueligt og forvridende i sine

virkninger. Det opfordrer til omgåeiser, og det belønner hverken arbejdsindsats, opsparing eller investering i tilstrækkelig grad, men skaber utilfredshed og passivitet.
Vi ønsker at modernisere den offentlige sektor. Dens 800.000 ansatte udsættes ofte for urimelige angreb. Sandheden er, at hverken dens opbygning, dens ledelsesformer, dens lønsystemer eller dens kompetenceforhold er egnet til vore dages krav om en effektiv og brugervenlig indsats. Opgaven er ikke at skælde ud på de offentligt ansatte men at reformere den offentlige sektor, så vi kan friføre de mange kræfter og muligheder, som næsten en trediedel af alle lønmodtagere råder over.
Vi ønsker, at der skal føres en politik, som styrker børnefamilien og dens muligheder. Vi kan ikke leve med, at Danmark bliver et samfund overvejende af ældre mennesker. Vi kan heller ikke leve med, at familien og børnene bliver sat til side af materielle grunde. Hverken menneskeligt, socialt eller økonomisk er det holdbart. Det må inddrages i
forberedelserne af en reform af vort skattesystem og i overvejelserne om en anden prioritering af vore sociale udgifter.
Vi ønsker en frisindet kulturpolitik, der ikke er bundet til kravet om et statsligt monopol på formidling af de kulturelle oplevelser, eller underkastet kravet om, at samfundet skal styre kvaliteten og udbudet af kulturelle ydelser.
Der er behov for at få ophævet Danmarks radios monopol og erstatte det med frihed for såvel Loke som Thor. Der er behov for, at den moderne kommunikationsteknologi kan afprøves i frihed. Og der er behov for at styrke det nære samfund, der oftest af alt er rammen omkring det kulturelle liv.
Sidst men ikke mindst ønsker vi at bevare Danmarks frihed og åbenhed over for verden omkring os.
Vi skal holde fast ved vort medlemskab af NATO, vedstå vore forpligtelser og styrke forbindelsen til vore allierede.
Ingen politiker og intet parti kan påberåbe sig eneret på at tale fredens sag. Heller ikke Anker Jørgensen og hans parti.
Vi ønsker alle at styrke fredens muligheder, men vi advarer mod en holdning, der en dag kan føre Danmark ind på neutralitetens farlige vej. Der er brug for den brede enighed om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Ikke af hensyn til regeringen men af hensyn til et lille lands behov for, at der ikke opstår nogen tvivl om dets hensigter

eller om dets vilje til at bevare sin frihed.
Vi skal holde fast ved vort medlemskab af EF, og vi skal bidrage til fællesskabets udvikling. Det er i Danmarks politiske interesse, at vi aldrig mere kommer i en situation, hvor vi skal til at vælge mellem flere mulige samarbejdspartnere i Vesteuropa.
Det er i Danmarks økonomiske interesse, at vi aldrig mere kommer i en situation, som forhindrer os i at sælge, producere og købe der, hvor det gavner os bedst.
Og det er i Danmarks folkelige og kulturelle interesse, at vi ikke spærrer os inde og forhindrer os selv i at møde andre kulturer, andre nationer og nye ideer.
Det er med disse ønsker, vi i år kan mødes for at drøfte de opgaver, der ligger foran os. De liberale ideer er sat på Danmarks politiske dagsorden. Det er Venstres forpligtel se at sørge for, at de også kommer på resultatlisten.